

Naar Præferenceaktiekapitalen er indløst, paahviler det Bankraadet at indkalde de ordinære Aktionærer til en Generalforsamling angaaende Tilvejebringelse af nye Vedtægter for Banken.

Muligt resterende Afdrag paa den af Nationalbanken indskudte Reservefond afholdes fra dette Tidspunkt ved Anvendelse i dette Øjemed af den Del af Bankens Overskud, der henlægges til Reserver.“

Ved Lov af 5. Februar 1923 overtog Staten med bindende Virkning indtil 1. April 1928 fuld Garanti for alle retsgyldige Fordringer paa Landmandsbanken, saavel fra Indskydere som fra andre Kreditorer, forsaavidt disse Fordringer ikke kan dækkes af Bankens Aktiekapital, Reservefond og øvrige Midler, hvilken Garanti ved Lov af 9. Marts 1926 udvides til at gælde indtil 1. April 1932.

Efter hvad der meddeles os om Bankens Stilling, er det konstateret, at saavel den ved Rekonstruktionen i 1922 tegnede Præferenceaktiekapital og den da indskudte Reservefondskapital som den ved Rekonstruktionen nedskrevne gamle Aktiekapital er tabt, og at der ogsaa herudover er et meget betydeligt Tab.

Til Brug ved de Overvejelser, som foretages i Anledning af den Dem overdragne Opgave, nemlig „at udarbejde og til Handelsministeriet at afgive Forslag til en Nyordning af Landmandsbankens Forhold, saaledes at Banken sættes i Stand til at fortsætte sin Virksomhed som privat Aktiebank“, har d'Hrr. anmodet os om en Udtalelse om de almindelige Aktionærs Stilling ved en Nyordning af Bankens Forhold, idet man med Hensyn til Præferenceaktionærerne forudsætter, at der kan opnaas en Ordning med de enkelte Aktionærer.

Vi har i den Anledning undersøgt, hvorvidt der vil kunne træffes Bestemmelse om den gamle Aktiekapitals Bortskrivning eller dens Nedskrivning og Optagelse af ny sideordnet eller bedre berettiget Aktiekapital, og paa hvilken Maade Bestemmelse i saa Henseende kan træffes, ligesom vi har undersøgt Spørgsmaalet om, hvilken Selskabsmyndighed der i Banken kan træffe Bestemmelse om Bankens Sammensmeltning med et andet Selskab eller om dens Likvidation eller Overdragelse af Bankens Forretning til en anden Bank. Vi skal herefter tillade os at udtale følgende:

Af Loven af 21. September 1922 og ovennævnte Statuttillægs §§ 1 og 3 fremgaar det, at de almindelige Aktionærer indtil videre er Aktionærer for 10 pCt. af Aktiernes oprindelige Paalydende, men at det er stillet dem i Udsigt at faa Aktierne opskrevet, idet Præferenceaktiekapitalen skal amortiseres efter bestemte Regler og jævnsides hermed de ordinære Aktier efterhaanden opskrives, indtil de naar 70 pCt. af deres oprindelige Paalydende. Statuttillæggets Regler om Overskudets Fordeling medfører, at alt, hvad Banken indtjener udover 5 pCt. Udbytte til Præferenceaktionærerne og 5 pCt. Rente af den af Nationalbanken indskudte Reservefond, kommer de ordinære Aktionærer til Gode, skønt deres Udbytte ikke kan overstige 5 pCt. af Aktiernes Paalydende til enhver Tid.

Om den besluttende Myndighed bestemmer Statuttillægget § 5, 1. Stk., at „Indehaverne af Præferenceaktiekapitalen udgør indtil videre Bankens Generalforsamling“; men § 7, 2. Stk. viser, at naar Præferenceaktiekapitalen er fuldstændig indløst, danner de ordinære Aktionærer atter Bankens Generalforsamling.

Den ved Statuttillæggets § 4 de ordinære Aktionærer indrømmede Ret til at udløse Præferenceaktionærerne til pari Kurs vil jo ikke kunne faa praktisk Betydning under de forhaandenværende Forhold, og derfor ses der bort fra den i det følgende.